

VEC: Stanovisko k Osvedčeniu o dočasnom pozastavení spôsobilosti prijímateľa verejných prostriedkov

Slovenskému futbalovému zväzu (ďalej len „SFZ“) bolo dňa 30.7. 2026 doručené Osvedčenie Ministerstva cestovného ruchu a športu Slovenskej republiky č. 08038/2026 zo dňa 30.7. 2026 o dočasnom pozastavení spôsobilosti prijímateľa verejných prostriedkov (ďalej len „Osvedčenie“), ktorým Ministerstvo cestovného ruchu a športu Slovenskej republiky (ďalej len „Ministerstvo“) podľa § 67 ods. 10 zákona č. 440/2015 Z. z. o športe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o športe“) dočasne pozastavilo SFZ spôsobilosť prijímateľa verejných prostriedkov, a to „na obdobie nevyhnutne potrebné na preskúmanie možného závažného nedostatku“.

Osvedčenie vychádza zo stanoviska Hlavného kontrolóra športu zo dňa 29.07.2026 (ďalej len „Stanovisko HKŠ“), ktorým Hlavný kontrolór športu (ďalej len „HKŠ“) navrhol dočasné pozastavenie spôsobilosti SFZ ako prijímateľa verejných prostriedkov. Stanovisko HKŠ zakladá návrh na pozastavenie na dvoch skutkovo samostatných kontrolných okruhoch: (i) na preverovaní údajných ručiteľských záväzkov SFZ a na (ii) preverovaní prípravy a priebehu mimoriadnej Konferencie SFZ uskutočnenej elektronickým hlasovaním v dňoch 11. až 13.07.2026. SFZ preto v tomto podaní ucelene reaguje na oba dôvody uvedené v jedinom a konečnom Stanovisku HKŠ.

SFZ si týmto dovoľuje predložiť svoje stanovisko k Osvedčeniu a Stanovisku HKŠ, pričom hneď na úvod zdôrazňuje, že Osvedčenie považuje za **nezákonné, skutkovo nepodložené, nepreskúmateľné a zjavne neprimerané**. Ministerstvo pristúpilo k mimoriadne intenzívnemu zásahu do právneho postavenia a fungovania SFZ bez toho, aby boli splnené základné zákonné podmienky podľa § 67 ods. 10 Zákona o športe, bez riadneho zistenia rozhodujúcich skutkových okolností, bez vlastnej individualizovanej správnej úvahy a bez materiálneho vysporiadania sa s rozsiahlou skutkovou a právnou argumentáciou, ktorú SFZ predložil HKŠ už v priebehu kontrolnej činnosti.

Z Osvedčenia nie je možné spoľahlivo zistiť, v čom konkrétne má spočívať „závažný nedostatok“, z akých konkrétnych dôkazov vyplýva odôvodnené podozrenie z jeho existencie, prečo má byť tento nedostatok závažný a akým spôsobom môže pozastavenie verejného financovania prispieť k jeho preskúmaniu alebo zabrániť vzniku ďalších následkov.

Osvedčenie namiesto pozitívne zistených skutočností vychádza predovšetkým z údajnej neúplnosti predložených podkladov a z nemožnosti jednoznačne posúdiť, či bol pri uzatváraní sporných dohôd prekročený limit podľa Stanov SFZ. Samotná nemožnosť v určitej fáze kontroly jednoznačne posúdiť konkrétnu otázku však nie je totožná s existenciou odôvodneného podozrenia zo závažného nedostatku.

Ministerstvo navyše úplne opomenulo, že samotná existencia, autenticita, platnosť, obsah a rozsah údajných ručiteľských záväzkov SFZ sú zásadne sporné. SFZ predložil HKŠ konkrétne skutočnosti nasvedčujúce existencii obsahovo rozdielných verzií dohôd, neoprávnenej manipulácii s listinami, absencii konsenzu a možnému podvodnému konaniu. HKŠ sa s týmito skutočnosťami materiálne nevysporiadal a Ministerstvo jeho nedostatočné závery následne bez vlastnej preskúmateľnej úvahy prevzalo. Je zrejmé, že Stanovisko HKŠ neobsahuje ani len náznak snahy o vysporiadanie sa s uvedenou argumentáciou SFZ, hoci jej relevancia je viac ako zrejmá už len zo skutočnosti, že dvaja veritelia predkladajú ako právny titul iné znenie dohody o ručení, akým disponuje SFZ.

I. Ministerstvo nevykonalo vlastnú a individualizovanú správnu úvahu

Podľa § 67 ods. 10 Zákona o športe Ministerstvo **môže** na základe stanoviska HKŠ dočasne pozastaviť osobu spôsobilosť prijímateľa verejných prostriedkov, ak existuje odôvodnené podozrenie zo závažného nedostatku. Zo zákonného znenia je zrejmé, že Stanovisko HKŠ je podkladom, na základe ktorého Ministerstvo môže pristúpiť k ďalšiemu postupu, nie však aktom, ktorý by Ministerstvo bez ďalšieho zaväzoval pozastavenie vykonať.

Rozhodovacia právomoc patrí Ministerstvu. Práve Ministerstvo preto bolo povinné samostatne posúdiť, či v konkrétnej veci existuje podozrenie, či je toto podozrenie objektívne odôvodnené, či sa týka konkrétneho nedostatku, či možno tento nedostatok kvalifikovať ako závažný a či je dočasné pozastavenie spôsobilosti vhodným, nevyhnutným a primeraným opatrením.

Z odôvodnenia Osvedčenia však nevyplýva, že by Ministerstvo takúto vlastnú úvahu vykonalo. Ministerstvo v podstatnej časti iba reprodukuje obsah Stanoviska HKŠ a následne uvádza, že sa s potrebou ďalšieho preskúmania postupu SFZ stotožňuje.

Samotné konštatovanie, že sa Ministerstvo stotožňuje s potrebou ďalšieho preverovania, nemôže nahradiť preskúmateľnú správnu úvahu o splnení zákonných podmienok mimoriadne závažného opatrenia. Potreba pokračovať v kontrole alebo odstrániť pochybnosti totiž sama osebe neznamena, že je splnená podmienka odôvodneného podozrenia zo závažného nedostatku.

Pri posudzovaní, či Ministerstvo skutočne vykonalo vlastné, nezávislé a individualizované posúdenie, nemožno ignorovať ani predchádzajúce použitie rovnakého mechanizmu voči SFZ. Minister už dňa 19.01.2026, teda ešte pred vydaním prvého stanoviska HKŠ zo dňa 28.01.2026 a prvého osvedčenia zo dňa 29.01.2026, verejne vyhlásil, že „skôr tie financie, kým nebude uzavretá kontrola, skrátka nepoukážeme“. Výsledok následného postupu Ministerstva bol teda verejne oznámený ešte pred vytvorením zákonného podkladu, na základe ktorého malo Ministerstvo vykonať svoju vlastnú úvahu. Prvé stanovisko HKŠ a prvé osvedčenie následne formálne naplnili už vopred verejne oznámený postup.

Prvé pozastavenie bolo pritom založené na spornom právnom posúdení mechanizmu Advance Payment Agreement s UEFA a interného schvaľovacieho postupu SFZ. Predmetom kontroly boli neverejné a účelovo určené prostriedky UEFA, zatiaľ čo následkom bolo úplné zadržanie verejných prostriedkov určených na plnenie odlišných zákonných a zmluvných úloh SFZ. Ani pri prvom pozastavení Ministerstvo nevysvetlilo vecnú súvislosť medzi tvrdeným nedostatkom a zadržaním všetkých verejných prostriedkov ani to, ako malo takéto zadržanie prispieť k objasneniu sporného interného schvaľovacieho postupu.

Verejná komunikácia Ministra následne priamo spojila poskytovanie verejných prostriedkov aj s personálnym výsledkom volieb prezidenta SFZ. Minister pred voľbami verejne uvádzal, že ak bude za prezidenta SFZ opätovne zvolený Ján Kováčik, SFZ skrachuje, zatiaľ čo kandidátovi, ktorý príde s Ministerstvom akceptovaným riešením, sa bude Ministerstvo snažiť „všemožne vyjsť v ústrety“. Poskytovanie verejných prostriedkov tak bolo verejne prezentované v priamej súvislosti s autonómnym personálnym rozhodovaním orgánov SFZ.

Aktuálne Osvedčenie preto nemožno posudzovať ako izolovaný administratívny úkon bez súvislosti s predchádzajúcim postupom Ministerstva a verejnými vyjadreniami Ministra. Ide o opakované použitie rovnakého mimoriadne intenzívneho mechanizmu voči tomu istému subjektu, pričom výsledok prvého postupu bol verejne avizovaný pred vydaním príslušného stanoviska HKŠ a druhý postup bol založený na skutkovej verzii, ktorú Minister verejne a kategoricky presadzoval ešte pred ukončením kontrolnej činnosti a pred autoritatívnym rozhodnutím príslušných súdov. Táto časová a obsahová nadväznosť ďalej potvrdzuje, že Ministerstvo pri vydaní Osvedčenia nevykonalo nezávislé a nestranné posúdenie zákonných podmienok, ale opätovne formálne prevzalo závery HKŠ zodpovedajúce už skôr verejne prezentovanému postoju Ministra.

Ministerstvo nevysvetlilo, ktoré konkrétne skutkové závery HKŠ považuje za preukázané, z akých dôkazov vychádza,

prečo odmieta alebo považuje za nepodstatnú obranu SFZ, prečo je údajný nedostatok závažný a prečo účel kontroly nemožno dosiahnuť bez pozastavenia verejného financovania.

Osvedčenie tak vyvoláva dojem, že Ministerstvo fakticky rezignovalo na výkon vlastnej rozhodovacej právomoci a nekriticky prevzalo závery HKŠ. Takýto postup je nezlučiteľný so zásadou legality výkonu verejnej moci, zákazom svojvôle a požiadavkou preskúmateľnosti zásahov orgánov verejnej správy.

II. Osvedčenie neidentifikuje konkrétny závažný nedostatok

Výrokom Osvedčenia bola spôsobilosť SFZ pozastavená „na obdobie nevyhnutne potrebné na preskúmanie možného závažného nedostatku“. Samotný výrok však nijako nevymedzuje, v čom má tento možný závažný nedostatok konkrétne spočívať.

Ani odôvodnenie Osvedčenia neposkytuje jednoznačnú odpoveď. Ministerstvo v ňom súčasne pracuje s údajnou neúplnosťou podkladov, neposkytnutím súčinnosti, nemožnosťou posúdiť prekročenie finančného limitu, pochybnosťami o dodržaní schvaľovacieho postupu, možným obídením schvaľovacieho mechanizmu a rizikom netransparentného alebo nesprávneho vnútorného riadenia finančných záväzkov SFZ.

Nie je teda zrejmé, či má závažný nedostatok spočívať:

- (i) v neposkytnutí súčinnosti;
- (ii) v nepredložení určitých dokumentov;
- (iii) v údajnom prijatí záväzku bez potrebného schválenia;
- (iv) v možnom prekročení finančného limitu oprávnenia prezidenta SFZ.

Uvedené okolnosti pritom nie sú navzájom totožné. Majú odlišné skutkové základy, odlišné právne predpoklady a odlišné možné následky. Ich všeobecný výpočet bez presného určenia, ktorá konkrétna okolnosť predstavuje možný závažný nedostatok, robí dôvod pozastavenia neurčitým a nepreskúmateľným.

Táto neurčitosť má zásadný význam aj z pohľadu § 67 ods. 12 Zákona o športe, podľa ktorého Ministerstvo dočasné pozastavenie bezodkladne zruší, ak pominie dôvod, pre ktorý bola spôsobilosť pozastavená. Pokiaľ Osvedčenie tento dôvod presne nevymedzuje, nie je objektívne možné posúdiť, aké konkrétne skutkové alebo právne okolnosti musia nastať, aby bol dôvod považovaný za pominutý.

Ministerstvo tým fakticky pozastavilo spôsobilosť SFZ na časovo neurčité obdobie, viazané na preskúmanie bližšie neurčeného nedostatku, bez stanovenia konkrétnych podmienok, ktorých splnením má byť opatrenie ukončené. Takto formulovaný zásah nespĺňa požiadavky právnej istoty, predvídateľnosti, určitosti a preskúmateľnosti výkonu verejnej moci.

SFZ zároveň opätovne zdôrazňuje, že Ministerstvo iba nekriticky prevzalo tvrdenie HKŠ o údajne nedostatočnej súčinnosti SFZ, bez toho, aby samo preskúmalo jej reálny rozsah a obsah. Z Osvedčenia nie je zrejmé, ktoré konkrétne dokumenty SFZ nepredložil, či nimi vôbec disponoval, prečo mali byť nevyhnutné na vykonanie kontroly a na základe čoho Ministerstvo dospelo k záveru, že ich nepredloženie možno kvalifikovať ako nedostatočnú súčinnosť. Rovnako absentuje akákoľvek úvaha o tom, či možno za neposkytnutie súčinnosti považovať situáciu, keď SFZ poskytol vecnú odpoveď, predložil dokumenty vo svojej dispozícii a vysvetlil, že ďalšími požadovanými dokumentmi nedisponuje alebo že takéto dokumenty neexistujú.

Odôvodnenie Osvedčenia sa nijako nevysporiada ani s otázkou kompetenčných limitov HKŠ. Nie je z neho zrejmé, na základe akej právnej a skutkovej úvahy Ministerstvo dospelo k záveru, že HKŠ je schopný v rámci svojej zákonom vymedzenej pôsobnosti spoľahlivo posúdiť autenticitu sporných listín, vznik a platnosť ručiteľských záväzkov, ich

záväzný obsah a výšku reálnej expozície SFZ. Ide pritom o otázky, ktorých vyriešenie predpokladá rozsiahle dokazovanie a ktoré sú predmetom prebiehajúcich civilných, prípadne trestných konaní.

Ministerstvo rovnako nevysvetlilo, prečo úplne opomenulo konkrétnu obranu SFZ, podľa ktorej existujú rozdielne verzie dohôd o ručení, pri niektorých listinách sú tvrdené zásahy do ich obsahu a samotná existencia, platnosť a rozsah uplatňovaných záväzkov sú zásadne sporné. Bez vysporiadania sa s týmito okolnosťami nemožno automaticky vychádzať z toho, že záväzky tvrdené veriteľmi skutočne vznikli a že je potrebné posudzovať ich výšku vo vzťahu k limitom podľa Stanov SFZ.

Samotná skutočnosť, že tretie osoby voči SFZ uplatňujú sporné nároky, totiž nepreukazuje existenciu týchto nárokov ani vznik záväzkov, z ktorých majú vyplývať. Uplatnenie pohľadávky v súdnom konaní je procesným úkonom veriteľa, nie autoritatívnym potvrdením jej existencie. Ministerstvo preto nemohlo bez ďalšieho prevziať tvrdenia veriteľov ako východiskovú skutkovú premisu a následne z nich odvodzovať odôvodnené podozrenie zo závažného nedostatku na strane SFZ.

Osvedčenie tak neobsahuje relevantné, individualizované a preskúmateľné odôvodnenie, ktoré by umožňovalo overiť, aký konkrétny závažný nedostatok Ministerstvo identifikovalo, z akých dôkazov vychádzalo, ako sa vysporiadalo s protichodnými skutkovými tvrdeniami SFZ a prečo považovalo dočasné pozastavenie spôsobilosti za zákonné a nevyhnutné.

III. SFZ poskytol HKŠ všetky podklady a informácie, ktorými disponoval

SFZ zásadne odmieta tvrdenie, že SFZ neposkytol požadovanú súčinnosť HKŠ. SFZ na oznámenie o začatí kontrolnej činnosti riadne reagoval rozsiahlym písomným stanoviskom, v ktorom sa vyjadril ku všetkým okruhom požiadaviek HKŠ. Výslovne uviedol, že v prílohe predkladá dokumenty požadované podľa bodov 1 a 2 výzvy.

SFZ zároveň poskytol priamu odpoveď na požiadavku HKŠ týkajúcu sa vyčíslenia rozsahu ručenia. Uviedol, že podľa jeho právneho posúdenia je rozsah ručiteľskej expozície SFZ voči spoločnostiam ASBIS SK, APEX Services a SWAN nulový, pričom tento záver podrobne skutkovo a právne odôvodnil.

Vo vzťahu k požiadavkám č. 4 až 7 SFZ vysvetlil, že predchádzajúci súhlas Výkonného výboru alebo Konferencie nebol potrebný, pretože skutočná vôľa SFZ smerovala iba k prevzatíu rozsahovo obmedzeného ručenia v hodnote pod 100 000 EUR. Z rovnakého dôvodu neboli vypracované stanoviská legislatívno-právnej komisie ani kontrolóra a prezident konal priamo z titulu svojej funkcie štatutárneho orgánu. SFZ sa vyjadril aj k prevereniu spoločnosti Best Press.

Pokiaľ HKŠ a Ministerstvo nepovažovali tieto odpovede za právne presvedčivé, ide výlučne o nesúhlas s právnym posúdením SFZ, ktorý nezakladá deklarované nedostatky, nakoľko odlišný právny názor nemožno zamieňať s neposkytnutím súčinnosti.

Súčinnosť kontrolovaného subjektu nemožno stotožňovať s povinnosťou prevziať právny názor kontrolóra ani s povinnosťou preukázať skutkový alebo právny záver, ktorý kontrolór už vopred považuje za správny. V posudzovanom prípade ide najmä o ničím nepreukázaný východiskový záver, že medzi SFZ a jednotlivými veriteľmi platne vznikli právne úkony zakladajúce ručiteľské záväzky a že predmetom ďalšieho preverovania má byť už iba ich konkrétny rozsah.

SFZ na výzvu HKŠ riadne reagoval, predložil dokumenty, ktorými disponoval, a poskytol vecné vysvetlenie ku všetkým požadovaným okruhom. Zároveň uviedol, prečo ďalšie požadované dokumenty buď nemá vo svojej faktickej dispozícii, alebo vôbec neexistujú. To sa týka najmä uznesení Konferencie alebo Výkonného výboru SFZ, ktorých vyhotovenie nebolo podľa právneho názoru SFZ potrebné, keďže vôľa SFZ nikdy nesmerovala k prevzatíu záväzkov presahujúcich limity ustanovené Stanovami SFZ.

Pokiaľ ide o zmluvy uzatvorené medzi spoločnosťou Best Press a spoločnosťami SWAN, ASBIS SK a APEX Services, SFZ nebol ich zmluvnou stranou a týmito dokumentmi nedisponuje. Ustanovenie § 14 ods. 2 písm. a) Zákona o športe síce oprávňuje kontrolóra vyžadovať podklady v nevyhnutnom rozsahu, nemožno z neho však odvodiť povinnosť kontrolovaného subjektu obstarat a predložiť dokumenty tretích osôb, ktoré sa nenachádzajú v jeho dispozícii a ku ktorým nemá právny titul ani faktickú možnosť prístupu.

Rovnako nie je zrejmé, na základe čoho HKŠ vyvodzuje nepriaznivé dôsledky z nepredloženia dokumentácie, ktorej existencia má vyplývať z listín, ktoré SFZ označil za obsahovo rozporné, zmanipulované alebo sfaľované. Pokiaľ je sporná už samotná autenticita a záväznosť dokumentu, nemožno bez ďalšieho vychádzať z toho, že všetky v ňom uvedené odkazy na ďalšie zmluvy, prílohy alebo podklady zodpovedajú skutočne existujúcej dokumentácii, ktorou SFZ musel disponovať.

Od SFZ nemožno požadovať splnenie objektívne nemožnej povinnosti. Predtým, ako HKŠ alebo Ministerstvo vyvodí z nepredloženia konkrétneho dokumentu nepriaznivý záver, musia minimálne zistiť, či takýto dokument vôbec existuje, či sa nachádza v dispozícii SFZ a či má SFZ právnu alebo faktickú možnosť ho predložiť. Takáto úvaha však v Stanovisku HKŠ ani v Osvedčení úplne absentuje.

Aj v tejto časti sa preto prejavuje zásadný nedostatok odôvodnenia. Zo Stanoviska HKŠ nie je možné zistiť, na základe akých konkrétnych dôkazov alebo právnych úvah dospel HKŠ už v tomto štádiu k implicitnému záveru, že ručiteľské záväzky SFZ platne vznikli a že predmetom ďalšieho preverovania zostáva už iba určenie ich výšky. Takýto záver pritom predpokladá vyriešenie otázok autenticity listín, platnosti právnych úkonov, existencie konsenzu a vzniku hlavného aj akcesorického záväzku, s ktorými sa HKŠ materiálne vôbec nevysporiadal.

IV. HKŠ ani Ministerstvo sa materiálne nevysporiadali s odpoveďou SFZ

Odpoveď SFZ adresovaná HKŠ neobsahovala všeobecné alebo abstraktné odmietnutie kontroly. SFZ v nej individuálne analyzoval každý z troch tvrdených ručiteľských vzťahov a predložil konkrétne skutkové a právne dôvody spochybňujúce existenciu, autenticitu, platnosť a rozsah údajných záväzkov.

HKŠ sa však s týmito skutočnosťami nijakým materiálnym spôsobom nevysporiadal. Ministerstvo následne rovnaké opomenutie prenieslo do Osvedčenia.

1. Rozdielne verzie dohody so spoločnosťou ASBIS SK

SFZ upozornil, že po doručení žaloby spoločnosti ASBIS SK zistil existenciu dvoch obsahovo odlišných rovnopisov dohody o ručení. Verzia predložená spoločnosťou ASBIS SK sa od originálu v dispozícii SFZ zásadne odlišuje práve vo vymedzení predmetu a rozsahu ručenia. V tomto prípade je zrejmé, že tento stav je výsledkom pravdepodobne trestnej činnosti aktuálne neznámeho páchatela.

Ide o objektívne tvrdenú skutkovú okolnosť zásadného významu. Pokiaľ existujú dve verzie údajne totožnej dohody s rozdielnym obsahom v jej podstatných náležitostiach, nie je možné bez ďalšieho vychádzať z predpokladu, že vznikol záväzok v rozsahu tvrdenom veriteľom.

HKŠ ani Ministerstvo nevysvetlili, z ktorej verzie dohody o ručení vychádzajú, prečo ju považujú za autentickú a na základe akých skutkových a právnych úvah dospeli k záveru, že napriek existencii obsahovo odlišných rovnopisov došlo medzi účastníkmi k platnému a určitému konsenzu o obsahu ručiteľského záväzku.

Uvedené opomenutie je o to závažnejšie, že SFZ v priebehu kontroly opakovane poukazoval na objektívne existujúce rozpory medzi jednotlivými verziami dohôd o ručení, ako aj na ďalšie skutkové okolnosti spochybňujúce vierohodnosť skutkovej verzie prezentovanej jednotlivými veriteľmi. Po vydaní Osvedčenia SFZ navyše získal rozsudok zo dňa 7T/1/2025, z ktorého vyplýva, že spoločnosť ASBIS je spájaná s trestnou činnosťou spočívajúcou okrem iného v DPH podvodoch založených na deklarovaní fiktívnych obchodných transakcií. Bez toho, aby SFZ z

uvedeného vyvodzoval akékoľvek automatické závery vo vzťahu k predmetnému sporu, ide nepochybne o relevantnú skutkovú okolnosť, ktorú pri hodnotení vierohodnosti tvrdení a listín predkladaných spoločnosťou ASBIS nemožno ignorovať.

O to viac preto nemožno považovať za preskúmateľný postup HKŠ a následne ani Ministerstva, ktoré bez vykonania vlastného dokazovania a bez akéhokoľvek vysporiadania sa s námietkami SFZ fakticky prevzali skutkovú verziu prezentovanú spoločnosťou ASBIS ako východisko svojich ďalších právnych úvah. Takýto postup nezodpovedá požiadavke objektívneho a nestranného zistenia skutkového stavu a nemôže predstavovať dostatočný podklad pre prijatie tak intenzívneho zásahu do práv SFZ, akým je dočasné pozastavenie spôsobilosti prijímateľa verejných prostriedkov.

2. Tvrdená manipulácia s dohodou so spoločnosťou SWAN

Vo vzťahu k spoločnosti SWAN SFZ uviedol, že dokument predkladaný veriteľom bol podľa jeho zistení mechanicky rozviazaný a podpisová strana SFZ bola bez jeho vedomia pripojená k odlišnému textu, ktorý obsahuje pre veriteľa výhodnejšie podmienky. SFZ výslovne tvrdil, že nikdy neprejavil vôľu byť viazaný textom, ktorý spoločnosť SWAN predkladá na podporu svojho nároku.

Bez posúdenia autenticity tejto listiny nemožno vychádzať z toho, že SFZ prevzal záväzok v nej uvedený. Samotná existencia podpisu na listine nemôže preukazovať prejav vôle k textu, pokiaľ SFZ konkrétne tvrdí a dokladá, že podpisová strana bola pôvodne súčasťou iného dokumentu.

HKŠ ani Ministerstvo sa s touto námietkou nezaoberali. Napriek tomu implicitne pracujú s predpokladom, že SFZ určitý záväzok v miliónovej výške prijal. SFZ pritom jednoznačne predložil dôkazy, ktoré tento predpoklad vylúčili.

3. Námietky vo vzťahu k spoločnosti APEX Services

Vo vzťahu k spoločnosti APEX Services SFZ poukázal na zásadné pochybnosti o reálnosti základného obchodu, ekonomickej a logistickej schopnosti spoločnosti APEX dodať deklarovaný tovar, absenciu identifikačných údajov mobilných telefónov, možné simulované financovanie a účelové vloženie spoločnosti APEX do obchodného reťazca.

Uvedené tvrdenia priamo súvisia s existenciou hlavného záväzku, a tým aj s existenciou akcesorického ručenia. HKŠ ani Ministerstvo nevysvetlili, prečo tieto skutočnosti nepovažujú za relevantné alebo na základe čoho napriek nim vychádzajú z existencie platného zabezpečeného záväzku.

4. Absencia konsenzu a skutočnej vôle SFZ

SFZ opakovane uviedol, že jeho vôľa nikdy nesmerovala k prevzatí ručenia za záväzky spoločnosti Best Press v rádovo miliónových sumách. Prezident SFZ podpisoval dokumenty v presvedčení, že prípadné ručenie sa týka konkrétnych, rozsahovo obmedzených dodávok pre potreby SFZ a neprekračuje limit 100 000 EUR.

SFZ súčasne upozornil, že žiadny z veriteľov SFZ počas realizácie obchodov nekontaktoval s cieľom overiť si, či SFZ skutočne prevzalo ručenie v deklarovanom rozsahu.

Ani s týmito skutkovými tvrdeniami sa HKŠ alebo Ministerstvo nevysporiadali. Nemožno pritom bez ďalšieho prevziať verziu veriteľov a ignorovať konkrétne tvrdenia SFZ o absencii zhody vôle a prejavu.

V. Osvedčenie neprípustne obracia dôkazné bremeno

Ministerstvo v Osvedčení uvádza, že SFZ nepredložil dostatočné podklady na preukázanie, že uzatvorenie predmetných dohôd bolo riadne schválené príslušným orgánom SFZ a že vzhľadom na výšku prijatého záväzku nebolo potrebné schválenie Konferenciou SFZ.

Takto formulovaný záver neprípustne obracia logickú a právnu postupnosť posudzovania veci.

Ministerstvo totiž bez predchádzajúceho preukázania predpokladá, že:

1. SFZ prijal konkrétny záväzok;
2. tento záväzok platne vznikol;
3. mal obsah tvrdený veriteľmi;
4. jeho výška presiahla relevantný limit;
5. a následne prenáša na SFZ povinnosť preukázať, že schválenie príslušným orgánom nebolo potrebné.

Správna postupnosť posudzovania však musí byť opačná. Najskôr musí byť identifikovaná autentická (správna) dohoda, následne musí byť preukázané, že došlo k platnému konsenzu o jej obsahu, potom možno určiť existenciu a výšku záväzku a až následne posudzovať, či tento záväzok podliehal konkrétnemu schvaľovaciemu mechanizmu.

Neúplnosť dokumentácie alebo existencia nevyriešených otázok nemôže byť automaticky vyhodnotená v neprospech SFZ. Ministerstvo nemôže absenciu dôkazu o neexistencii porušenia zameniť za pozitívny dôkaz existencie odôvodneného podozrenia zo závažného nedostatku.

Zvlášť neprijateľné je takéto obrátenie dôkazného bremena za situácie, keď SFZ predložil konkrétne skutočnosti spochybňujúce autenticitu a záväznosť listín, z ktorých majú údajné záväzky vyplývať.

VI. HKŠ ani Ministerstvo nemôžu prejudikovať výsledok súdnych a trestných konaní

SFZ nespochybňuje oprávnenie HKŠ vykonávať kontrolu v rozsahu zákonom zverenej pôsobnosti. HKŠ ani Ministerstvo však nemôžu založiť závažný verejnoprávny zásah na implicitnom predpoklade autenticity, platnosti a konkrétneho obsahu jedného zo sporných súkromnoprávných dokumentov bez primeraného zistenia skutkového stavu a bez vysporiadania sa s objektívnymi rozpormi medzi listinami.

V posudzovanej veci nejde o situáciu, v ktorej by existoval nesporný záväzok SFZ v konkrétnej výške a predmetom kontroly by bolo iba posúdenie dodržania schvaľovacieho procesu. Sporná je samotná existencia záväzkov, ich platnosť, obsah, rozsah a v niektorých prípadoch aj autenticita dokumentov, z ktorých majú vyplývať.

Tieto otázky sú predmetom civilných súdnych konaní a okolnosti možnej manipulácie s listinami alebo iného protiprávneho konania sú predmetom preverovania príslušnými orgánmi. SFZ o týchto skutočnostiach HKŠ výslovne informoval.

HKŠ môže existenciu súdnych sporov a podozrení vziať do úvahy. Nemôže však bez vykonania potrebného dokazovania vychádzať z toho, že listiny predložené veriteľmi sú autentické, že dohody platne vznikli, že ručenie má nimi tvrdený rozsah a že tento rozsah prekračuje limity podľa Stanov SFZ.

Tvrdená pohľadávka sa nestáva existujúcou pohľadávkou len preto, že bola uplatnená na súde. Rovnako listina sa nestáva autentickou a záväznou iba preto, že ju jedna zo strán predložila na podporu svojho nároku.

Kontrolná právomoc HKŠ nie je právomocou autoritatívne rozhodovať súkromnoprávne spory. HKŠ nie je oprávnený záväzne určiť, ktorá z rozdielnych verzií listín je autentická, či medzi stranami vznikol platný konsenzus, či existuje zabezpečený hlavný záväzok, aký je záväzný obsah sporného právneho úkonu ani či je SFZ povinný plniť jednotlivým veriteľom. Takéto otázky môže autoritatívne vyriešiť iba príslušný súd po vykonaní dokazovania a pri zachovaní procesných práv všetkých účastníkov. HKŠ ani Ministerstvo nemôžu výsledok takéhoto dokazovania nahradiť kontrolnou úvahou a následne na nej založiť celoplošné pozastavenie verejného financovania SFZ.

VII. Bez rozhodnutia príslušného orgánu nemohla byť vytvorená vôľa SFZ prevziať záväzok nad

relevantný limit

Stanovisko HKŠ aj Osvedčenie vychádzajú z predpokladu, že rozhodujúcou otázkou je, či boli pri uzatvorení predmetných dohôd dodržané schvaľovacie mechanizmy podľa Stanov SFZ. Takto formulovaná otázka však opomína podstatnú právnu skutočnosť, ktorou je mechanizmus tvorby vôle národného športového zväzu ako právnickej osoby.

V právnom poriadku je potrebné dôsledne rozlišovať medzi **tvorbou vôle právnickej osoby** a jej **prejavom navonok**. Skutočnosť, že prezident SFZ je oprávnený konať v mene SFZ voči tretím osobám, ešte neznamená, že je oprávnený samostatne vytvoriť vôľu SFZ vo všetkých veciach. Ak zákon zveruje rozhodnutie o určitom právnom úkone konkrétnemu kolektívnemu orgánu, vôľa právnickej osoby môže vzniknúť iba jeho rozhodnutím. Úlohou štatutárneho orgánu je následne už iba takto vytvorenú vôľu prejať navonok.

Práve takúto situáciu upravuje § 22 ods. 1 písm. c) Zákona o športe. Zákon výslovne ustanovuje, že rozhodnutie o uzatvorení zmluvných vzťahov presahujúcich hodnotu určenú stanovami patrí do pôsobnosti najvyššieho orgánu národného športového zväzu a musí byť prijaté kvalifikovanou väčšinou hlasov. Nejde preto o interné obmedzenie oprávnenia prezidenta konať, ale o **kogentnú zákonnú úpravu rozdelenia rozhodovacích kompetencií medzi orgánmi národného športového zväzu**, ktorá určuje spôsob tvorby jeho vôle.

Na uvedenú zákonnú úpravu nadväzujú Stanovy SFZ, podľa ktorých je pri prevzatí záväzkov presahujúcich stanovené finančné limity nevyhnutný predchádzajúci súhlas Konferencie alebo Výkonného výboru. Stanovy tým nevytvárajú nové interné obmedzenie prezidenta SFZ, ale vykonávajú zákonnú požiadavku ustanovenú priamo v § 22 Zákona o športe.

Z uvedeného vyplýva zásadný právny dôsledok. Ak príslušný kolektívny orgán nikdy nerozhodol o prevzatí záväzku v rozsahu tvrdenom veriteľmi, nejde o prípad prekročenia interného obmedzenia štatutára, ktoré by bolo voči tretím osobám právne neúčinné. Ide o **absenciu zákonom predpísaného spôsobu vytvorenia vôle právnickej osoby**. Bez takejto vôle nemôže vzniknúť ani platný právny úkon.

Tento záver zodpovedá ustálenej judikatúre. Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. **6Co/147/2013** konštatoval, že ak štatutárny orgán uzavrie zmluvu bez predchádzajúceho rozhodnutia orgánu, ktorému stanovy zverujú právomoc rozhodnúť o danom právnom úkone, absentuje vôľa právnickej osoby a právny úkon je **absolútne neplatný**. Obdobne Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach sp. zn. **3 Odo 21/2002** a **1 Obdo V 9/2005** opakovane zdôraznil, že tam, kde zákon zveruje rozhodnutie o významných majetkových úkonoch kolektívnemu orgánu obce, starosta nemôže svojím podpisom nahradiť vôľu obecného zastupiteľstva; právny úkon uskutočnený bez predchádzajúceho rozhodnutia príslušného orgánu je neplatný.

Tieto závery sú plne aplikovateľné aj na prejednávajúcu vec. Pokiaľ veritelia tvrdia vznik ručiteľských záväzkov v miliónových alebo desaťmiliónových sumách, nestačí preukázať existenciu podpisu prezidenta SFZ. Musia zároveň preukázať, že zákonom určený kolektívny orgán SFZ vytvoril vôľu prevziať takýto záväzok spôsobom vyžadovaným § 22 Zákona o športe a Stanovami SFZ. Ak takéto rozhodnutie neexistuje, nemožno hovoriť o porušení interných pravidiel SFZ, ale o **absencii samotnej vôle právnickej osoby**, a teda o neexistencii platného právneho úkonu, z ktorého by mohli deklarované ručiteľské záväzky vzniknúť.

VIII. Stanovisko HKŠ nepreukazuje splnenie podmienok podľa § 67 ods. 10 Zákona o športe a podnet nemožno stotožniť s kontrolným zistením

Stanovisko HKŠ spája dva skutkovo nesúvisiace kontrolné okruhy, ktoré sa nachádzajú v rozdielnom štádiu a vyžadujú odlišné kontrolné úkony. Nie je z neho zrejmé, či každý z nich má samostatne postačovať na pozastavenie, či sa majú posudzovať kumulatívne, ktorý dôvod je rozhodujúci a kedy má podľa § 67 ods. 12 Zákona o športe dôvod pozastavenia pominúť. Rovnakú neurčitost následne prevzalo aj Ministerstvo do Osvedčenia. Ani z

Osvedčenia nie je možné zistiť, či údajné nedostatky týkajúce sa ručiteľských záväzkov a údajné nedostatky týkajúce sa mimoriadnej Konferencie SFZ predstavujú dva samostatné dôvody pozastavenia, z ktorých každý má postačovať na jeho ďalšie trvanie, alebo či majú vytvárať jeden kumulatívny dôvod. Nie je preto zrejmé ani to, či pominutie jedného z uvedených dôvodov postačuje na zrušenie pozastavenia, alebo či má pozastavenie pokračovať až do ukončenia oboch kontrolných činností. Takáto konštrukcia vytvára otvorené a časovo neurčité opatrenie, ktorého trvanie môže byť udržiavané existenciou viacerých paralelných kontrolných otázok bez jasného určenia podmienok jeho skončenia. Ministerstvo si tým fakticky ponechalo možnosť pokračovanie pozastavenia priebežne odôvodňovať ktorýmkoľvek z dvoch neurčito vymedzených kontrolných okruhov bez toho, aby SFZ vedel, splnením akých konkrétnych a objektívne overiteľných podmienok dosiahne obnovenie svojej spôsobilosti.

Prahová podmienka na začatie kontroly nie je totožná s prahom odôvodneného podozrenia zo závažného nedostatku podľa § 67 ods. 10 Zákona o športe. Ak sa rozhodujúce skutkové okolnosti majú ešte len zisťovať, nemožno ich súčasne považovať za dostatočne individualizovaný a objektívne overený základ na okamžité pozastavenie financovania. Opačný prístup by neprípustne stotožnil podnet s kontrolným zistením, podozrenie s dôkazom a začatie kontroly s jej výsledkom.

Stanovisko HKŠ označuje za otázku s možnou priamou relevanciou tvrdené nedodržanie sedemdňovej lehoty podľa § 21 ods. 1 písm. b) Zákona o športe. Takéto právne východisko však nezodpovedá výslovnému zneniu zákona. Ustanovenie § 21 ods. 1 písm. b) Zákona o športe upravuje zasielanie pozvánky, návrhu programu a podkladov osobám oprávneným zúčastniť sa na riadnom zasadnutí. Posudzovaná Konferencia SFZ však bola mimoriadnou Konferenciou uskutočnenou elektronickým hlasovaním per rollam. Zákon pritom riadne a mimoriadne zasadnutie výslovne rozlišuje a zvolanie mimoriadneho zasadnutia osobitne upravuje v § 21 ods. 1 písm. e). HKŠ ani Ministerstvo neidentifikovali ustanovenie zákona, Stanov SFZ alebo iného aplikovateľného predpisu, na základe ktorého by bolo možné osobitnú povinnosť podľa § 21 ods. 1 písm. b) Zákona o športe zaslať delegátom podklady najmenej sedem dní pred riadnym zasadnutím bez ďalšieho aplikovať aj na predmetnú mimoriadnu Konferenciu SFZ uskutočnenú per rollam. Samostatná povinnosť zverejniť pozvánku a návrh programu podľa § 17 ods. 1 písm. d) Zákona o športe predstavuje odlišnú zákonnú povinnosť, ktorá sa netýka zasielania podkladov delegátom a ktorej porušenie HKŠ v Stanovisku neidentifikoval. Už základná právna premisa tohto kontrolného okruhu preto nebola riadne ustálená.

Rovnako je potrebné dôsledne rozlišovať medzi náležitosťami zápisnice podľa § 21 ods. 2 písm. d) a § 21 ods. 2 písm. e) Zákona o športe. Ustanovenie § 21 ods. 2 písm. d) vyžaduje, aby zápisnica obsahovala dôležité vyjadrenia členov orgánu k jednotlivým bodom programu. Ustanovenie § 21 ods. 2 písm. e) sa týka rozhodnutí prijatých k jednotlivým bodom programu vrátane odlišného stanoviska člena, ktorý nesúhlasil s prijatým rozhodnutím alebo s jeho odôvodnením, ak o jeho zaznamenanie požiada. Ide o dve samostatné zákonné náležitosti s odlišnými skutkovými predpokladmi.

Ani jedno z uvedených ustanovení však nezakladá povinnosť vytvoriť v elektronickom hlasovacom rozhraní osobitné textové pole na zapisovanie vyjadrení alebo odlišných stanovísk. Samotná absencia takejto technickej funkcionality preto nepreukazuje porušenie § 21 ods. 2 písm. d) ani § 21 ods. 2 písm. e) Zákona o športe. Na konštatovanie porušenia by bolo potrebné identifikovať konkrétne dôležité vyjadrenie, ktoré delegát skutočne uplatnil a ktoré následne nebolo zachytené v zápisnici, alebo konkrétneho delegáta, ktorý nesúhlasil s prijatým rozhodnutím, požiadal o zaznamenanie svojho odlišného stanoviska a SFZ túto žiadosť odmietol alebo odlišné stanovisko nezaznamenal.

Podnet ani Stanovisko HKŠ takúto individuálnu situáciu neidentifikujú. Neuádzajú meno žiadneho konkrétneho delegáta, obsah jeho údajného vyjadrenia alebo odlišného stanoviska, spôsob, akým ho uplatnil, žiadosť o jeho zaznamenanie ani konanie SFZ, ktorým malo byť jeho zaznamenanie odmietnuté. Všeobecné tvrdenie, že delegátom údajne „nebolo umožnené vyjadriť sa“, preto nemá potrebný individualizovaný skutkový základ a nemožno ho zamieňať so zistením porušenia konkrétnej povinnosti podľa § 21 ods. 2 Zákona o športe. Samotný

HKŠ navyše používa formuláciu „pokiaľ boli uplatnené“, čím potvrdzuje, že táto rozhodujúca skutková okolnosť nebola v čase vydania Stanoviska HKŠ vôbec ustálená.

Právnu presvedčivosť podnetu ďalej oslabuje jeho odkaz na Smernicu o hlasovaní per rollam. Podľa článku 1 tejto smernice ide o interný predpis upravujúci výlučne elektronické hlasovanie Výkonného výboru SFZ a práva jeho členov. Smernica sa nevzťahuje na Konferenciu SFZ ani na jej delegátov. Z údajnej absencie konkrétneho technického poľa v systéme preto nemožno vyvodiť porušenie smernice, ktorá na predmetné hlasovanie osobne ani vecne nedopadá.

Podávateľia dokonca tvrdia, že funkcionality hlasovacieho systému bola „zrejme účelovo“ odstránená, a súčasne žiadajú, aby sa ešte len zistilo, kto, kedy, na koho pokyn a z akého dôvodu mal do systému zasiahnuť. Tým sami potvrdzujú, že rozhodujúce okolnosti nepoznajú a vyslovujú iba domnienku o úmyselnom konaní neidentifikovanej osoby.

Podnet navyše neobsahuje ucelený dôkazný materiál. Neobsahuje úplné e-mailové správy vrátane hlavičiek a príloh, kompletnú chronológiu sprístupnenia pozvánky, programu a podkladov, technické záznamy alebo auditné logy ISSF, dôkaz o zásahu konkrétnej osoby do systému, identifikáciu delegáta, ktorému bola odmietnutá žiadosť o zaznamenanie odlišného stanoviska, ani dôkaz, že takúto žiadosť nebolo možné uplatniť iným spôsobom.

Zo samotného Stanoviska HKŠ vyplýva, že pri kontrolnom okruhu týkajúcom sa Konferencie HKŠ nevychádza z vlastných kontrolných zistení, ale z formulácií „podľa podnetu podávateľov“ a „podľa tvrdenia podávateľov“. Podnet však nie je výsledkom kontroly, správou o kontrolnej činnosti ani dôkazom porušenia. Je iba procesným impulzom na preverenie tvrdení. Jeho označenie určitej okolnosti za „závažný nedostatok“ nemá konštitutívny ani dôkazný význam.

Osobitne zarážajúca je časová následnosť postupu HKŠ pri kontrolnom okruhu týkajúcom sa mimoriadnej Konferencie SFZ. Podnet bol HKŠ doručený dňa 22.07.2026, kontrolná činnosť č. HKŠ-2026/19 bola začatá až dňa 28.07.2026 a v ten istý deň bol SFZ požiadaný o vyjadrenie. Už nasledujúci deň, 29.07.2026, však HKŠ tento podnet použil ako jeden z dôvodov návrhu na úplné pozastavenie verejného financovania SFZ. V čase vydania Stanoviska HKŠ tak kontrola nemohla byť vykonaná ani v základnom materiálnom rozsahu. HKŠ nemal vyhodnotené vyjadrenie SFZ, nezabezpečil auditné logy hlasovacieho systému, neoveril chronológiu doručovania pozvánky, programu a jednotlivých podkladov, nevypočul správcu systému ani konkrétnych delegátov a nezistil, či a akým spôsobom bolo konkrétnemu delegátovi znemožnené uplatniť alebo zaznamenať jeho stanovisko. Kontrola sa teda fakticky ešte ani nezačala riadne vykonávať a už samotná existencia neovereného podnetu bola transformovaná na dôvod mimoriadne intenzívneho zásahu do financovania SFZ. Takýto postup neprípustne stotožňuje podnet s kontrolným zistením, začatie kontroly s jej výsledkom a tvrdenia podávateľov s objektívne zisteným skutkovým stavom.

Ani verejné vyjadrenie prezidenta SFZ o potrebe dôslednejšieho posudzovania zmlúv nie je priznaním platného ručenia, jeho rozsahu, prekročenia limitu ani absencie potrebného súhlasu. HKŠ z tohto všeobecného retrospektívneho hodnotenia vytvára viacstupňovú inferenciu, ktorej jednotlivé články neboli samostatne preukázané.

Rovnako mediálne výstupy a výška nárokov uplatnených veriteľmi môžu predstavovať impulz na preverenie, nie však dôkaz existencie, platnosti alebo rozsahu ručiteľských záväzkov. Pluralita mediálnych článkov nezvyšuje dôkaznú hodnotu tvrdenia, pokiaľ jednotlivé výstupy iba reprodukovujú rovnaké tvrdenia veriteľov. Žalovaná suma zostáva procesným tvrdením žalobcu a nie zistenou výškou záväzku SFZ.

Za indíciu proti SFZ nemožno považovať ani nepredloženie zmlúv uzatvorených medzi spoločnosťou Best Press a tretími osobami, pokiaľ HKŠ nepreukázal, že tieto dokumenty existujú, že sa nachádzajú v dispozícii SFZ a že SFZ má právnu alebo faktickú možnosť ich predložiť. Povinnosť súčinnosti nezahŕňa povinnosť obstaráť dokumentáciu tretích osôb ani splniť objektívne nemožnú povinnosť.

Argumentácia HKŠ zostáva kruhová. Potrebu kontroly odôvodňuje tým, že bez nepredložených zmlúv tretích osôb nemožno zistiť rozsah ručenia; samotnú nemožnosť tento rozsah zistiť však súčasne používa ako indíciu, že ručenie mohlo príslušné limity prekročiť. Neexistencia dôkazu o neporušení povinnosti však nie je pozitívnym dôkazom odôvodneného podozrenia zo závažného nedostatku.

Stanovisko HKŠ označuje hypotézu, podľa ktorej má možný závažný nedostatok spočívať v prijatí ručiteľských záväzkov nad rámec schvaľovacieho oprávnenia prezidenta SFZ bez predchádzajúceho súhlasu príslušného orgánu, nepreukazuje však základné skutkové predpoklady takejto hypotézy. HKŠ neidentifikoval autentické znenie konkrétnej dohody, neustálil existenciu a rozsah zabezpečeného záväzku, nepreukázal konsenzus zmluvných strán, kolektívnu tvorbu vôle SFZ ani prekročenie konkrétneho schvaľovacieho limitu.

Navyše, aj keby bolo po riadnom vykonaní kontroly preukázané nesplnenie niektorej z povinností podľa § 21 ods. 1 Zákona o športe, zákon pre takéto konanie výslovne ustanovuje osobitný deliktový režim. Podľa § 95 ods. 2 písm. d) Zákona o športe sa národný športový zväz dopustí správneho deliktu, ak nesplní niektorú z povinností podľa § 21 ods. 1, pričom podľa § 95 ods. 5 Zákona o športe možno za tento správny delikt uložiť pokutu od 50 EUR do 3 000 EUR. SFZ netvrdí, že existencia osobitného správneho deliktu vylučuje použitie iného zákonného následku, ak sú preň samostatne splnené všetky zákonné podmienky. Potvrdzuje však, že z tvrdenej procesnej vady Konferencie nemožno automaticky a bez osobitného odôvodnenia preskočiť k úplnému zastaveniu všetkých verejných prostriedkov SFZ. Ministerstvo bolo povinné vysvetliť, prečo údajná procesná vada, ktorá nebola ani len skutkovo preukázaná, dosahuje intenzitu závažného nedostatku podľa § 67 ods. 10 Zákona o športe a prečo nemožno postupovať prostredníctvom zákonom výslovne upraveného deliktového, kontrolného alebo nápravného mechanizmu. Takúto úvahu Osvedčenie vôbec neobsahuje.

IX. Pozastavenie spôsobilosti nespĺňa požiadavky vhodnosti, nevyhnutnosti ani primeranosti

Osvedčenie uvádza, že účelom opatrenia je predísť vzniku právnych alebo finančných následkov počas kontroly. Ministerstvo však neidentifikuje, aký konkrétny následok SFZ v súčasnosti spôsobuje alebo bezprostredne hrozí spôsobiť.

Nie je uvedené, aký ďalší záväzok má SFZ prevziať, aký právny úkon má vykonať, aká konkrétna škoda má vzniknúť ani akým spôsobom pozastavenie verejného financovania tomuto následku zabráni. Opatrenie nie je ani zjavne vhodné na dosiahnutie deklarovaného cieľa. Pozastavenie štátneho financovania nijako neprispieva k určeniu autenticity sporných dohôd, k zisteniu ich záväzného obsahu ani k objasneniu historického schvaľovacieho procesu.

Ministerstvo sa nezaoberalo dostupnými miernejšími prostriedkami. HKŠ mohol pokračovať v kontrole, presne identifikovať chýbajúce dokumenty, vyžiadať ich od tretích osôb, získať podklady zo súdnych konaní alebo koordinovať svoj postup s orgánmi, ktoré preverujú autenticitu listín. Ministerstvo nevysvetlilo, prečo by takéto opatrenia neboli postačujúce.

Na druhej strane sú následky Osvedčenia okamžité, konkrétne a mimoriadne závažné. Celková výška príspevku uznanému športu pre SFZ na rok 2026 predstavuje 16 290 952 EUR, pričom tretia splátka vo výške 4 072 738 EUR mala byť SFZ poskytnutá najneskôr do 31.07.2026. Použitie týchto prostriedkov nie je ponechané na voľnú úvahu SFZ, ale je záväzne určené Zmluvou o poskytnutí príspevku uznanému športu. Z tretej splátky je suma 814 547,50 EUR určená na šport mládeže a jej pomerné rozdelenie medzi športové kluby, suma 814 547,50 EUR na rozvoj talentovaných športovcov a suma 1 018 184,50 EUR na športovú reprezentáciu. Na správu a prevádzku možno použiť najviac 610 910,75 EUR a zvyšných 814 547,75 EUR je určených na ostatnú športovú činnosť. Prevažná časť zadržaných prostriedkov teda nie je určená vedeniu SFZ ani na voľné nakladanie SFZ, ale na konkrétne a zmluvne viazané financovanie športu na celom území Slovenskej republiky.

Pozastavenie financovania preto nedopadá primárne na vedenie SFZ, ale prostredníctvom klubov a regionálnych

zvázov na radových členov futbalového hnutia, mladých športovcov, reprezentačné družstvá a trénerov, ktorí zabezpečujú každodenné fungovanie futbalu. Pre mnohých trénerov a ďalšie osoby pôsobiace v kluboch predstavujú tieto platby podstatnú a v niektorých prípadoch jedinú časť ich pravidelného príjmu a zdroj ich obživy. Tieto osoby sa nijakým spôsobom nepodieľali na historických zmluvných vzťahoch preverovaných HKŠ ani na údajných procesných nedostatkoch pri uskutočnení Konferencie SFZ. Napriek tomu práve na ne Ministerstvo okamžite prenieslo všetky praktické a existenčné následky svojho opatrenia a ponechalo ich bez finančných prostriedkov, ktoré im mali byť prostredníctvom systému financovania futbalu riadne poskytnuté. Pozastavenie tak v skutočnosti nepostihuje osoby, ktorým Ministerstvo alebo HKŠ vytýkajú konkrétne konanie, ale paralyzuje financovanie športovej činnosti a zasahuje osoby, ktoré s preverovanými okolnosťami nemajú žiadnu súvislosť.

Účelové a zmluvne záväzné určenie týchto prostriedkov má zároveň zásadný význam pre posúdenie vhodnosti prijatého opatrenia. Verejné prostriedky určené na šport mládeže, rozvoj talentovaných športovcov, športovú reprezentáciu, kluby, regionálne zväzy, trénerov a ďalšiu športovú činnosť nie sú voľnými finančnými prostriedkami, ktoré by SFZ mohol použiť na uspokojenie sporných súkromnoprávných nárokov spoločností ASBIS SK, SWAN alebo APEX Services. Ich použitie je záväzne obmedzené Zmluvou o poskytnutí príspevku uznanému športu a SFZ ich nemôže presmerovať na úhradu údajných historických záväzkov voči tretím osobám.

Zadržanie týchto prostriedkov preto nijako nebráni vzniku, uplatneniu ani súdnemu vymáhaniu tvrdených pohľadávok veriteľov, nijako neprispieva k určeniu autenticity sporných listín a neodstraňuje žiadny tvrdený nedostatok pri historickom uzatváraní dohôd. Rovnako nezabraňuje SFZ v prevzatí budúceho záväzku, keďže Osvedčenie nijako neobmedzuje oprávnenie orgánov SFZ uskutočňovať právne úkony. Opatrenie teda nemá vecnú ani príčinnú súvislosť s deklarovaným účelom kontroly. Jeho jediným bezprostredným účinkom je odňatie účelovo viazaných prostriedkov osobám a športovým činnostiam, ktoré s preverovanými súkromnoprávnymi vzťahmi nemajú žiadnu súvislosť.

Rovnaký nedostatok vecnej súvislosti bol prítomný už pri prvom pozastavení financovania SFZ. Vtedy bolo predmetom kontroly prijatie neverejných prostriedkov UEFA prostredníctvom APA, zatiaľ čo zadržané boli verejné prostriedky určené na odlišné zákonné a zmluvné účely. Opakované použitie úplného zadržania verejného financovania bez konkrétnej väzby medzi preverovaným nedostatkom a zadržanými prostriedkami potvrdzuje, že § 67 ods. 10 Zákona o športe bol použitý ako paušálny sankčný a nátlakový nástroj, nie ako vhodné a nevyhnutné preventívne opatrenie.

SFZ na riziko vzniku mimoriadne závažnej škody HKŠ výslovne upozornil. Ministerstvo však tieto konkrétne následky v Osvedčení nijako neposúdilo a neporovnávalo ich s mierou preukázania údajného nedostatku.

Opatrenie preto nespĺňa požiadavky proporcionality. Jeho následky sú okamžité a mimoriadne intenzívne, zatiaľ čo skutkový základ, z ktorého Ministerstvo vychádza, zostáva neurčitý, neúplný a zaťažený zásadnými rozpormi.

Opatrenie navyše nie je reálne časovo ohraničené. Jeho trvanie je viazané na „úplné preverenie skutkového a právneho stavu“ a „odstránenie pochybností“, čo nie sú objektívne merateľné časové ani procesné míľniky. Pri súbehu dvoch rozdielných kontrolných okruhov tak vzniká reálne riziko neurčitého pokračovania opatrenia bez jasne identifikovaného okamihu jeho skončenia.

HKŠ ani Ministerstvo nevysvetlili, prečo účel preverovania konferenčného kontrolného okruhu nemožno dosiahnuť miernejšími a priamo cielenými prostriedkami. HKŠ mohol zabezpečiť úplnú e-mailovú komunikáciu, auditné logy ISSF, vyjadrenie správcu hlasovacieho systému a konkrétnych delegátov, presne ustáliť chronológiu sprístupnenia pozvánky, programu a jednotlivých podkladov a následne vyhodnotiť, či vôbec došlo k porušeniu konkrétnej zákonnej povinnosti. Ak by bola zistená vada zápisnice alebo spôsobu zaznamenania vyjadrení delegátov, bolo možné požadovať opravu alebo doplnenie zápisnice, prijatie vnútorného nápravného opatrenia alebo prípadné opakovanie dotknutého hlasovania. Ak by bolo po riadnom preverení preukázané porušenie povinnosti podľa § 21 ods. 1 Zákona o športe, zákon pozná osobitný správny delikt podľa § 95 ods. 2 písm. d) Zákona o športe a príslušnú

peňažnú sankciu. Ministerstvo nevysvetlilo, prečo žiadny z týchto priamo cielených nástrojov nepostačuje a prečo je namiesto nich potrebné okamžite zastaviť celé verejné financovanie SFZ. Samotné konštatovanie, že menej invazívne opatrenie nepostačuje, nie je vykonaním testu nevyhnutnosti.

Stanovisko HKŠ nedostatok proporcionality neodstraňuje. HKŠ iba deklaruje, že pozastavenie je nevyhnutné a primerané, neidentifikuje však konkrétny bezprostredne hroziaci právny alebo finančný následok, ktorému má zastavenie financovania zabrániť. Vo vzťahu k už skončenej Konferencii pozastavenie financovania neobnoví lehotu na zaslanie podkladov, neopraví zápisnicu, nezmení nastavenie hlasovacieho systému ani nezruší prijaté uznesenie.

X. Dôvody pozastavenia pominuli, prípadne nikdy zákonne nevznikli

Podľa § 67 ods. 12 Zákona o športe Ministerstvo dočasné pozastavenie spôsobilosti bezodkladne zruší, ak pominie dôvod, pre ktorý bola spôsobilosť pozastavená.

Osvedčenie však nad rámec zákona uvádza, že Ministerstvo „na základe písomného stanoviska hlavného kontrolóra športu zruší toto osvedčenie, ak pominie dôvod, pre ktorý bola spôsobilosť prijímateľa verejných prostriedkov dočasne pozastavená“. Takto formulovaná podmienka nemá oporu v § 67 ods. 12 Zákona o športe. Zákon nepodmieňuje zrušenie dočasného pozastavenia vydaním nového písomného stanoviska HKŠ ani nezveruje HKŠ právomoc záväzne rozhodnúť, či dôvod pozastavenia pominul. Povinnosť priebežne posudzovať existenciu dôvodu pozastavenia a bezodkladne pozastavenie zrušiť patrí priamo Ministerstvu.

Stanovisko HKŠ môže byť jedným z podkladov, ktoré Ministerstvo pri vlastnom posúdení zohľadní, nemôže však predstavovať dodatočnú zákonnú podmienku zrušenia pozastavenia. Opačný výklad by znamenal, že Ministerstvo nielen pri vydaní Osvedčenia, ale aj pri rozhodovaní o ďalšom trvaní zásahu rezignuje na výkon vlastnej právomoci a fakticky ponechá obnovenie spôsobilosti SFZ výlučne v dispozícii HKŠ. Takýto postup je v priamom rozpore so zákonnou konštrukciou, podľa ktorej pozastavenie vykonáva a bezodkladne zrušuje Ministerstvo.

SFZ zastáva názor, že zákonný dôvod na vydanie Osvedčenia neexistoval už v čase jeho vydania. SFZ poskytol HKŠ dostupné dokumenty, reagoval na všetky požadované okruhy, poskytol vyčíslenie údajnej expozície a podrobne vysvetlil právne a skutkové dôvody, pre ktoré neuznáva existenciu miliónových ručiteľských záväzkov.

Pokiaľ malo byť dôvodom pozastavenia údajné neposkytnutie súčinnosti, tento záver je vyvrátený obsahom rozsiahlej odpovede SFZ a predložených príloh. Pokiaľ malo byť dôvodom možné prijatie záväzku bez potrebného schválenia, takýto záväzok nebol HKŠ ani Ministerstvom identifikovaný ani preukázaný. Pokiaľ mala byť dôvodom potreba ďalšieho preverovania, samotná potreba pokračovať v kontrole nespĺňa zákonnú podmienku odôvodneného podozrenia zo závažného nedostatku.

Rovnako neexistuje zákonný dôvod na ďalšie trvanie pozastavenia vo vzťahu ku kontrolnému okruhu týkajúcemu sa mimoriadnej Konferencie SFZ. V čase vydania Stanoviska HKŠ nebola táto kontrola reálne vykonaná, nebolo vyhodnotené vyjadrenie SFZ a neboli zabezpečené ani základné objektívne podklady potrebné na ustálenie skutkového stavu. Samotný podnet a potreba jeho budúceho preverenia nemohli založiť zákonný dôvod pozastavenia a nemôžu odôvodňovať ani jeho ďalšie trvanie.

Ministerstvo navyše neurčilo, či oba kontrolné okruhy predstavujú samostatné alebo kumulatívne dôvody pozastavenia. Ak mali pôsobiť samostatne, Ministerstvo bolo povinné pri každom z nich osobitne identifikovať konkrétny závažný nedostatok, skutkové okolnosti odôvodňujúce podozrenie a objektívne podmienky jeho pominutia. Ak mali pôsobiť kumulatívne, Ministerstvo bolo povinné vysvetliť, prečo až ich súhrn zakladá potrebnú intenzitu zásahu a aký význam má pominutie jedného z nich pre ďalšie trvanie pozastavenia. Osvedčenie neobsahuje ani jednu z týchto úvah.

Neurčitosť dôvodov pozastavenia nemožno vykladať v neprospech SFZ. Ministerstvo nemôže udržiavať takýto

intenzívny zásah len preto, že v Osvedčení nevymedziло, ktorý konkrétny dôvod bol rozhodujúci a kedy má byť považovaný za pominutý. Nedostatok odôvodnenia Osvedčenia nemôže vytvárať priestor na časovo neurčité pokračovanie pozastavenia ani umožňovať Ministerstvu dodatočne meniť alebo presúvať jeho nosný dôvod medzi dvoma paralelnými kontrolnými okruhmi.

V každom prípade preto nie je daný legitímny dôvod na ďalšie trvanie opatrenia s tak závažnými účinkami.

Pokiaľ by Ministerstvo považovalo konferenčný podnet za samostatnú okolnosť relevantnú do budúcnosti, muselo by ju posúdiť v samostatnom zákonnom procese po vykonaní reálnej kontroly, zabezpečení objektívnych podkladov, poskytnutí možnosti SFZ vyjadriť sa a po individualizovanom posúdení intenzity, následkov a proporcionality. Samotné začatie kontroly ani reprodukcia tvrdení podávateľov takýto postup nenahrádzajú.

XI. Záver a žiadosť SFZ

SFZ poskytol HKŠ všetky dokumenty a informácie, ktorými reálne disponoval, a ku každému kontrolovanému okruhu predložil konkrétne skutkové a právne vysvetlenie. HKŠ sa s rozhodujúcou obranou SFZ materiálne nevysporiadal a Ministerstvo jeho závery prevzalo bez vlastného kritického a individualizovaného posúdenia zákonných podmienok podľa § 67 ods. 10 Zákona o športe.

Osvedčenie neidentifikuje konkrétne a skutkovo podložené odôvodnené podozrenie zo závažného nedostatku, nerozlišuje podnet od kontrolného zistenia, nevymedzuje objektívne podmienky skončenia pozastavenia a nevysvetľuje vhodnosť, nevyhnutnosť ani primeranosť úplného zastavenia verejného financovania SFZ. Jeho nosné skutkové predpoklady zostali nepreukázané a v podstatnej časti vychádzajú z jednostranných tvrdení veriteľov, mediálnych informácií a podnetu, ktorý v čase vydania Stanoviska HKŠ nebol reálne preverený.

Zadržanie účelovo viazaných verejných prostriedkov nijako neprispieva k určeniu autenticity historických listín, k vyriešeniu sporných súkromnoprávných nárokov ani k prevereniu už skončeného hlasovania Konferencie SFZ. Bezprostredne však postihuje kluby, regióny, mládež, reprezentácie, trénerov a ďalšie osoby zabezpečujúce každodenné fungovanie futbalu.

Za uvedených okolností Osvedčenie predstavuje nezákonný, skutkovo nepodložený, nepreskúmateľný a zjavne neprimeraný zásah.

S poukazom na uvedené SFZ žiada, aby Ministerstvo podľa § 67 ods. 12 Zákona o športe bezodkladne zrušilo dočasné pozastavenie spôsobilosti SFZ ako prijímateľa verejných prostriedkov vykonané Osvedčením, vykonalo všetky úkony potrebné na obnovenie poskytovania verejných prostriedkov SFZ a bezodkladne zabezpečilo poukázanie tretej splátky príspevku uznanému športu vo výške 4 072 738 EUR. SFZ zároveň žiada, aby mu Ministerstvo bezodkladne písomne oznámilo vykonanie uvedených úkonov.